

Skriftlig begrundelse

Baggrund for spørgsmålet: I dag stilles der krav om, at afviste irakiske asylansøgere skal tage til Irak, hvis de vil søge familiesammenføring med en dansk statsborger. Dette skal ses i lyset af, at Udenrigsministeriet fraråder danske statsborgere at rejse ind i Irak – hvorfor det ikke vil være muligt at henvise en dansk-irakisk familie til at optage familielivet i Irak.

Kl. 15.30

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Som jeg har oplyst i besvarelsen af folketingsspørgsmål nr. S 4026 tilbage fra den 27. april i år, vil ansøgning om ægtefællesammenføring fra irakiske statsborgere, som er gift med herboende dansk statsborgere, for tiden blive tilladt indgivet her i landet. Det samme gælder ansøgninger fra irakiske statsborgere, som er gift med i Danmark fastboende udlændinge, der har opnået en væsentlig tilknytning til Danmark.

De hensyn, der ligger til grund for denne midlertidige praksis, svarer til de hensyn, der ligger til grund for ministeriets notat af den 15. december 2004 om ændring af praksis for indgivelse af ansøgning om ægtefællesammenføring her i landet, nemlig respekten for Danmarks internationale forpligtelser. Dette kan man også læse om i den meddelelse om irakiske statsborgeres mulighed for indgivelse af ansøgning om ægtefællesammenføring her i landet, som ministeriet den 15. maj 2006 har offentliggjort på ministeriets hjemmeside.

Om ret til familiesammenføring for afviste irakiske asylansøgere, som har en dansk ægtefælle, kan jeg henvise til min besvarelse af den 7. marts 2006 af folketingsspørgsmål nr. S 1745. I det svar redegjorde jeg for, at den særlig sårbare sikkerhedsmæssige situation for udenlandske statsborgere i Irak med stor styrke taler for, at såfremt der er tale om et familieliv, som Danmark er forpligtet til at beskytte i medfør af EMRK, vil der for tiden kunne gives tilladelse til familiesammenføring i disse sager. Det har den konsekvens, at de sædvanlige betingelser for familiesammenføring vil blive fraveget.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Tak for svaret, og jeg er også glad for det skriftlige svar, vi allerede har fået på S 4026, og som ministeren har gentaget her i spørgetiden.

Grunden til, at jeg har bedt ministeren om at komme her i dag, er, at det har undret os, hvorfor der ikke går besked ud til de mennesker, der står med det konkrete problem, at de rent faktisk ikke kan få lov til at indgive en ansøgning om familiesammenføring her i landet. Som det er ministeren bekendt, bor der f.eks. i Esbjerg en kvinde, som er gift med en irakisk borger, der er nødt til at opholde sig på et asylcenter. Familien har ikke lov til at bo sammen, og den pågældende iraker må ikke indgive sin ansøgning om familiesammenføring her i landet. Den familie har ventet i måneder, og alligevel får den altså ikke besked om, at nu kan der indgives en ansøgning om familiesammenføring her i landet.

Hvad er årsagen til det? Hvad er årsagen til, at ministeren ikke for længst har sagt til Udlændingestyrelsen, at der skal gå besked til de familier, der står med problemet, med henblik på at sikre, at de ved, at de nu har ret til at indgive ansøgningen her i landet?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det ville være meget omstændeligt, hvis vi skulle gennemgå de foreliggende sager, hvor der er den kombination, fordi det ville kræve en manuel gennemgang af alle sagerne. På den måde bliver der ikke ægtefællen ikke registreret, og derfor bliver der ikke foretaget et opsøgende arbejde fra Udlændingestyrelsen. Men vi har meddelt, at det er sådan, at sagerne bliver behandlet, og så kan jeg kun opfordre til, at man er opmærksom på det.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hvad er årsagen til, at man ikke sender en pressemeddelelse ud om det og ikke sørger for at orientere alle advokater om, at nu forholder det sig altså sådan? Der er rigtig mange mennesker, der står med det problem.

Jeg forstår heller ikke, at det kan passe, at man i Udlændingestyrelsen ikke har en opgørelse over årsagerne til afvisning af, at der må indgives ansøgning om familiesammenføring. Jeg synes simpelt hen, ministeren må overveje, om der ikke er grund til at gennemgå sagerne, for vi har rigtig mange afviste asylansøgere siddende i de danske asylcentre, og hvis det er sådan, at der er mulighed for, at nogle af dem kan få lov til at komme ud og leve et almindeligt liv sammen med deres familie her i landet, bør de da have besked om det. Er ministeren ikke enig i det?